

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 8. marca 2017

o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti

(CON/2017/6)

(2017/C 132/01)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je 3. januarja 2017 in 17. februarja 2017 prejela zahtevi Sveta Evropske unije in Evropskega parlamenta za mnenje o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana direktiva).

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj predlagana direktiva vsebuje določbe, ki vplivajo na temeljno nalogo Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), da izvaja denarno politiko Unije, v skladu s prvo alineo člena 127(2) Pogodbe, prispevek ESCB k nemotenemu vodenju politik glede stabilnosti finančnega sistema, kakor je navedeno v členu 127(5) Pogodbe, ter naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij in so prenesene na ECB v skladu s členom 127(6) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

1. Splošne pripombe

- 1.1 ECB pozdravlja predlagano direktivo, ki določa spremembe Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾, ki se nanašajo na razvrstitev imetnikov dolžniških instrumentov, ki jih izdajo kreditne institucije in nekatere druge institucije v Uniji, v primeru insolventnosti, kot del širšega sklopa zakonodajnih predlogov za spremembo regulativnega okvira Unije za finančne storitve⁽³⁾. Namen sprememb člena 108 Direktive 2014/59/EU je, da se izboljša izvajanje instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, ki ga določa Direktiva 2014/59/EU, ter olajša uporaba minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti in prihodnje zahteve glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub⁽⁴⁾, ki se nanaša na sposobnost kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo. Spremembe tako kreditnim institucijam in nekaterim drugim institucijam dajejo dodatne možnosti, da izpolnijo prihodnjo zahtevo glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub ter minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ne da bi to omejevalo njihove strategije financiranja. To reformo bi morali sprejeti čim prej, da bi kreditnim institucijam pomagali pri pripravah na izpolnjevanje novih zahtev, zlasti kadar se take institucije srečujejo s primanjkljajem pri oblikovanju potrebne ravni obveznosti za pokrivanje izgub (kadar se zahteva podrejenost), in glede na možne omejitve sposobnosti trgov za hitro absorpcijo velikega obsega novih izdaj.

⁽¹⁾ COM(2016) 853 final.

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁽³⁾ Svet se je z ECB posvetoval o širšem sklopu zakonodajnih predlogov, ki jih je predložila Komisija, in mnenje ECB o navedenih predlogih lahko vsebuje dodatne pripombe, ki so pomembne za predmet tega mnenja, zlasti v zvezi s predlogi glede „instrumentov kvalificiranih obveznosti“.

⁽⁴⁾ Glej dokument Odbora za finančno stabilnost *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of G-SIBs in Resolution: Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet*, 9. november 2015, dostopno na spletni strani Odbora za finančno stabilnost na naslovu www.fsb.org.

- 1.2 ECB se v celoti strinja s stališčem Komisije, da je treba določiti usklajena pravila na notranjem trgu glede obravnave nekaterih upnikov bank v insolvenčnih postopkih in postopkih reševanja, da se zmanjšajo razlike med nacionalnimi pravili v zvezi s sposobnostjo bank za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, ki bi lahko povzročile izkrivljanje konkurence na notranjem trgu. ECB ugotavlja, da je harmonizacija na tem področju posebej pomembna za zaščito finančne stabilnosti ter spodbujanje uspešnih in učinkovitih ukrepov za reševanje, vključno z izvajanjem instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov po Direktivi 2014/59/EU v čezmejnem okviru, in zmanjšanje negotovosti za izdajatelje in investitorje.
- 1.3 ECB ponavlja stališče⁽¹⁾, da bi enoten okvir na ravni Unije glede vrstnega reda upnikov, tudi v zvezi s podrejenostjo dolžniških instrumentov in drugih podobnih finančnih instrumentov v postopkih reševanja in/ali postopkih zaradi insolventnosti bank, lahko pripomogel k pospešitvi integracije trgov finančnih storitev v Uniji ter olajšal izvajanje nalog ECB na področju denarne politike in na področju nadzora v okviru enotnega mehanizma nadzora.
- 1.4 ECB meni, da predlagana direktiva določa samo delno harmonizacijo in da bi bile koristne dodatne reforme, s katerimi bi spodbudili nadaljnjo harmonizacijo vrstnega reda terjatev upnikov v primeru insolventnosti bank. Zlasti bi morali v zakonodajo Unije vključiti pravilo o splošnem prednostnem vrstnem redu vlagateljev, ki bi temeljilo na večstopenjskem pristopu. S tem bi izboljšali rešljivost, ko bi pojasnili vrstni red upnikov in olajšali dodelitev izgub nezavarovanim bančnim dolžniškim instrumentom, preden se dodelijo nekaterim obveznostim iz poslovanja, ob tem pa ublažili pomisleke v zvezi z načelom, da noben upnik ne bi smel biti na slabšem kot v običajnem insolvenčnem postopku⁽²⁾.

2. Posebne pripombe

2.1 Novi razred sredstev, „neprednostni“ nadrejeni dolžniški instrumenti

ECB pozdravlja predlog v predlagani direktivi, da se ustvari nov razred sredstev, „neprednostni“ nadrejeni dolžniški instrumenti (*non-preferred senior debt instruments*), ki se v vrstnem redu v primeru insolventnosti razvrsti nižje od navadnih nadrejenih nezavarovanih dolžniških instrumentov. Ta nižja razvrstitev se vzpostavi z zakonskim okvirom, ki priznava pogodbeno podrejenost, urejeno v pogodbenih pogojih za izdajo takih „neprednostnih“ nadrejenih dolžniških instrumentov.

- 2.1.1 V zvezi z zahtevo, da mora biti prvotna zapadlost novega razreda sredstev, „neprednostnih“ nadrejenih dolžniških instrumentov, eno leto, ECB meni, da bi bilo treba kreditnim institucijam⁽³⁾ in nekaterim drugim institucijam dovoliti tudi izdajanje „neprednostnih“ nadrejenih dolžniških instrumentov s prvotno zapadlostjo več ali manj kot eno leto. „Neprednostni“ nadrejeni dolžniški instrumenti s prvotno ali preostalo zapadlostjo manj kot eno leto se sicer ne bi kvalificirali za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ali zahteve glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub, bi jih pa lahko uporabili pri reševanju s sredstvi upnikov in s tem povečali sposobnost institucije za pokrivanje izgub. S tem, ko bi se izdajali „neprednostni“ nadrejeni dolžniški instrumenti s prvotno zapadlostjo več kot eno leto, bi se ugodno podaljšala povprečna zapadlost tega razreda sredstev, kar bi prispevalo k izboljšanju rešljivosti institucij.
- 2.1.2 Kar zadeva zahtevo, da novi razred sredstev, „neprednostni“ nadrejeni dolžniški instrumenti, ne sme imeti značilnosti izvedenih finančnih instrumentov, bi bilo morda smiselno dodatno proučiti, ali bi bilo v tej fazi koristno pojasniti, kaj so značilnosti izvedenih finančnih instrumentov, morda s pripravo regulativnih tehničnih standardov.
- 2.1.3 ECB razume, da predlagani okvir za zakonsko priznanje pogodbene podrejenosti po pogodbenih pogojih „neprednostnih“ nadrejenih dolžniških instrumentov kot novega razreda sredstev državam članicam ne bi preprečil ohranitve zakonske podrejenosti⁽⁴⁾. Predlagana direktiva predvideva, da bodo „neprednostni“ nadrejeni dolžniški instrumenti razvrščeni nižje kot „navadne nezavarovane terjatve, nastale zaradi dolžniških instrumentov, ki so v skladu z nacionalnim pravom o običajnih insolvenčnih postopkih razvrščeni najvišje od vseh dolžniških instrumentov“. Vendar bo ta pristop morda težje uresničiti v državah članicah, ki imajo v nacionalnem pravu

⁽¹⁾ Glej na primer mnenja CON/2016/28, CON/2016/7 in CON/2015/31. Vsa mnenja ECB so dostopna na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

⁽²⁾ Glej odstavek 3.1.2 Mnenja CON/2016/28 in odstavek 3.7.1 Mnenja CON/2015/35.

⁽³⁾ „Neprednostne“ nadrejene dolžniške instrumente bi lahko izdala tudi podrejena družba v obliki notranje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za namene strategije z eno vstopno točko in ti instrumenti bi morali biti prav tako na voljo za pokrivanje izgub pred reševanjem, kadar podrejena družba kot institucija izdajateljica ni v postopku reševanja.

⁽⁴⁾ Za razpravo o nacionalnih insolvenčnih okvirih, ki določajo zakonsko podrejenost nadrejenih nezavarovanih dolžniških instrumentov, glej mnenji CON/2016/28 in CON/2015/31.

podrejenost nadrejenih nezavarovanih dolžniških instrumentov že zakonsko urejeno⁽¹⁾ in v katerih so ti instrumenti zdaj razvrščeni najnižje od vseh prednostnih obveznosti (*senior liabilities*). Za te jurisdikcije bi bilo v predlagani direktivi koristno pojasniti, da se „neprednostni“ nadrejeni dolžniški instrumenti z vidika vrstnega reda obravnavajo enako kot nadrejeni nezavarovani dolžniški instrumenti, za katere že velja zakonska podrejenost. Dodatno razlikovanje vrstnega reda terjatev upnikov, kjer bi bili „neprednostni“ nadrejeni dolžniški instrumenti razvrščeni drugače (nižje), morda ni potrebno. V državah članicah, kjer že velja zakonska podrejenost, bi lahko kreditne institucije za pokrivanje izgub uporabile obstoječe nadrejene dolžniške instrumente, ne da bi morale takoj izdati nove „neprednostne“ nadrejene dolžniške instrumente. Da se spodbudi harmonizacija načina doseganja podrejenosti nadrejenih nezavarovanih dolžniških instrumentov in vzpostavitev enotnega trga za take dolžniške instrumente, bi bilo koristno, če bi predlagana direktiva vsebovala določbo, po kateri bi morale biti ob zapadlosti obstoječih dolžniških instrumentov, za katere velja zakonska podrejenost, nove izdaje nadrejenih dolžniških instrumentov, za katere je predvidena podrejenost, usklajene z vzpostavljeno ureditvijo za „neprednostne“ nadrejene dolžniške instrumente, kjer je to potrebno (npr. brez značilnosti izvedenih finančnih instrumentov).

- 2.1.4 Treba je pojasniti, da bodo za potrebe zahtev za podrejenost iz Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾ ter Direktive 2014/59/EU poleg novega razreda sredstev, „neprednostnih“ nadrejenih dolžniških instrumentov, še naprej primerni tudi nadrejeni dolžniški instrumenti, za katere velja zakonska podrejenost ali strukturna podrejenost, ob upoštevanju veljavnih meril za „instrumente kvalificiranih obveznosti“.

2.2 Prehodna ureditev

ECB opozarja na potrebo po jasnosti glede predvidene prehodne ureditve, ki bo veljala za predhodno izdane nadrejene nezavarovane dolžniške instrumente, neparavnane na dan, ko bo začela učinkovati nova ureditev, vključno z uporabo predhodnih pravil, ki bi bila morda potrebna (glej odstavek 2.1.3). Jasnost glede tega je bistvena za zagotovitev pravne varnosti za investitorje in izdajatelje v prehodnem obdobju. ECB razume, da se bo za dolžniške instrumente, ki so bili izdani in še ne poravnani že pred datumom začetka uporabe predlagane direktive, še naprej uporabljalo do tedaj veljavno nacionalno pravo. Poleg tega ECB meni, da bi lahko prišlo do nejasnosti glede veljavne pravne ureditve za nove izdaje v obdobju med datumom začetka uporabe predlagane direktive in datumom, ko bo nova ureditev izvedena v nacionalnem insolvenčnem pravu. Zlasti bi bilo treba ponovno proučiti končni datum za uporabo nacionalnega prava, ki je predviden v predlagani direktivi, saj je veliko zgodnejši od predvidenega datuma začetka uporabe predlagane direktive. Upoštevati bi bilo treba, da bi lahko po izvedbi predlagane direktive še nekaj časa trajalo, preden bodo začele učinkovati spremembe nacionalnega insolvenčnega prava.

2.3 Splošni prednostni vrstni red vlagateljev

- 2.3.1 ECB meni, da bi bilo v Uniji smiselno uvesti splošni prednostni vrstni red vlagateljev, ki bi temeljil na večstopenjskem pristopu⁽³⁾. Ta bi dopolnjeval predloge, določene v predlagani direktivi. Po pravilu o splošnem prednostnem vrstnem redu vlagateljev so običajno vse terjatve vlagateljev razvrščene višje kot terjatve navadnih nezavarovanih neprednostnih upnikov, po večstopenjski ureditvi prednostnega vrstnega reda vlagateljev pa so zavarovane (ali zajamčene) vloge razvrščene višje kot upravičene vloge, nezavarovane vloge pa so še vedno razvrščene višje kot druge prednostne obveznosti⁽⁴⁾. Izpostaviti velja, da Direktiva 2014/59/EU državam članicam ne preprečuje, da bi v nacionalnem pravu določile pravilo o splošnem prednostnem vrstnem redu vlagateljev⁽⁵⁾, in v zadnjem času je to storilo več držav članic⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ V tem okviru zakonska podrejenost pomeni, da je nezavarovani dolžniški instrument, ki ni podrejen tudi na podlagi pogojev dolžniškega instrumenta, tj. ki ni pogodbeno podrejen, podrejen na podlagi zakonskega okvira, ki velja za izdajatelja.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽³⁾ Glej odstavek 3.1.2 Mnenja CON/2016/28 in odstavek 3.7.1 Mnenja CON/2015/35. Glej tudi zapis vprašanj in odgovorov po uvodni izjavi predsednika ECB na tiskovni konferenci ECB 4. aprila 2013, dostopno na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

⁽⁴⁾ Glej dokument Mednarodnega združenja zavarovateljev vlog *Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems*, november 2014, str. 8. Splošni (nacionalni) prednostni vrstni red vlagateljev je na primer od leta 1993 urejen v zakonodaji Združenih držav Amerike, kjer imajo v primeru likvidacije propadle institucije, ki sprejema zavarovane vloge, domače obveznosti institucije iz naslova vlog po zakonu prednost pred vsemi drugimi navadnimi ali prednostnimi obveznostmi institucije. Glej oddelek 1821(d)(11)(A) in 1813(l)(5) (A) poglavja 16 naslova 12 kodeksa zveznih predpisov Združenih držav Amerike (*U.S. Code*).

⁽⁵⁾ Glej odstavek 3.1.3 Mnenja CON/2016/28.

⁽⁶⁾ Glej člen 91 italijanskega zakona o bančništvu (uredba z zakonsko močjo št. 385 z dne 1. septembra 1993); 207. člen slovenskega Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16) ter člen 145A grškega zakona o bančništvu (zakon 4261/2014).

- 2.3.2 Pričakovati je mogoče, da se bo z določitvijo prednosti za vse vloge izboljšalo izvajanje instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, saj bo lahko organ za reševanje uporabil druge nadrejene nezavarovane bančne dolžniške instrumente, preden bo uporabil vloge, ob tem pa se bo zmanjšalo tveganje odškodninskih zahtevkov po načelu, da noben upnik ne bi smel biti na slabšem kot v primeru insolventnosti. Šteje se, da je pri porabi takih nadrejenih nezavarovanih bančnih dolžniških instrumentov za reševanje s sredstvi upnikov tveganje razširitve negativnih vplivov manjše kot pri uporabi obveznosti iz poslovanja, kot so vloge. Zato je verjetno, da bo zaradi splošnega prednostnega vrstnega reda vlagateljev uporaba nadrejenih nezavarovanih bančnih dolžniških instrumentov za reševanje s sredstvi upnikov učinkovitejša in bolj verodostojna ter bo tako prispevala k učinkovitosti ukrepov za reševanje in zmanjšala potrebo po uporabi sklada za reševanje ⁽¹⁾.
- 2.3.3 Poleg tega, da bi izboljšali rešljivost, bi s tem, ko bi v vsej Uniji uredili splošni prednostni vrstni red vlagateljev, ki bi temeljil na večstopenjskem pristopu, spodbudili nadaljnjo harmonizacijo v Uniji glede vrstnega reda terjatev upnikov v primeru insolventnosti bank ⁽²⁾.
- 2.3.4 Sedanja ureditev po Direktivi 2014/59/EU zahteva, da države članice zagotovijo, da imajo v nacionalnem pravu o običajnih insolvenčnih postopkih med nezavarovanimi terjatvami prednost vloge do ravni kritja 100 000 EUR (krite vloge), ki so zajamčene po sistemu jamstva za vloge ⁽³⁾. Takoj za njimi so razvrščene upravičene vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij v delu, ki presega raven kritja 100 000 EUR ⁽⁴⁾. Vloge velikih vrednosti velikih podjetij so razvrščene nižje, običajno enako kot druge terjatve navadnih nezavarovanih upnikov kreditne institucije v skladu z nacionalnim pravom. ECB razume, da razvrstitev drugih prednostnih terjatev, kot so terjatve iz naslova davkov in plač zaposlenih, določa veljavno nacionalno pravo. Splošni prednostni vrstni red vlagateljev, ki bi temeljil na večstopenjskem pristopu, bi lahko dosegli tako, da bi v členu 108 Direktive 2014/59/EU v prednostni vrstni red uvedli tretjo stopnjo, ki bi zajemala druge vloge, kot so vloge velikih vrednosti velikih podjetij in vloge kreditnih institucij, kolektivnih naložbenih podjetij, pokojninskih skladov itd., ter ki bi bila razvrščena nižje kot krite vloge in nekatere upravičene vloge, a višje kot druge prednostne obveznosti ⁽⁵⁾.

2.4 Obravnava instrumentov dodatnega kapitala

Ne glede na izboljšave, ki se jih želi doseči s predlagano direktivo, bi lahko razlike med nacionalnimi insolvenčnimi ureditvami še naprej povzročale težave. To velja zlasti za obravnavo instrumentov dodatnega kapitala in drugih podrejenih obveznosti v insolvenčnih postopkih in postopkih reševanja. V nekaterih nacionalnih insolvenčnih ureditvah je razvrstitev instrumentov dodatnega kapitala v primeru insolventnosti drugačna od razvrstitve drugih podrejenih obveznosti, v drugih jurisdikcijah pa se instrumenti dodatnega kapitala obravnavajo enako kot druge vrste podrejenih obveznosti. To lahko organom za reševanje oteži izvajanje pooblastil za reševanje s sredstvi upnikov, kakršna so pooblastila za odpis in konverzijo, na podlagi Direktive 2014/59/EU, saj je treba instrumente dodatnega kapitala uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov pred podrejenim dolgom, kadar tega ne sestavlja dodatni temeljni kapital ali dodatni kapital ⁽⁶⁾. To področje bi morali dodatno harmonizirati, na primer tako, da bi zahtevali, da nacionalne insolvenčne ureditve usklajeno določijo, da se instrumenti dodatnega kapitala obravnavajo drugače in razvrstijo nižje kot druge podrejene obveznosti. Še eno področje, ki bi ga bilo treba dodatno proučiti, je, kako se v vrstnem redu terjatev upnikov v primeru insolventnosti bank razvrstijo obveznosti znotraj skupine.

2.5 Vpliv na primernost dolžniških instrumentov za zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema

ECB izpostavlja možne posledice za primernost nadrejenih dolžniških instrumentov za zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če se ti instrumenti podredijo drugim dolžniškim instrumentom istega izdajatelja. Smernica

⁽¹⁾ Glej odstavek 3.1.2 Mnenja CON/2016/28 in odstavek 3.7.1 Mnenja CON/2015/35.

⁽²⁾ Glej odstavek 3.7.3 Mnenja CON/2015/35.

⁽³⁾ Sistem jamstva za vloge je deležen enake razvrstitve, kadar prevzame pravice in obveznosti vlagateljev po povrnitvi kritih vlog.

⁽⁴⁾ Enako so razvrščene tudi vloge, ki bi bile upravičene do kritja po sistemu jamstva za vloge, če ne bi bile sklenjene pri podružnicah kreditnih institucij Unije, ki se nahajajo v jurisdikciji, ki ni država članica Unije ali Evropskega gospodarskega prostora.

⁽⁵⁾ Za nekatere majhne kreditne institucije lahko velja, da izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti predvsem z vlogami velikih vrednosti (tj. vlogami nad 100 000 EUR, razen vlog fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij) s preostalo zapadlostjo najmanj enega leta, pod pogojem, da organ za reševanje ne naloži zahtev za podrejenost. ECB izpostavlja, da Komisija predlaga spremembo člena 45(4)(f) Direktive 2014/59/EU in uvedbo novega člena 45b Direktive 2014/59/EU (ki se sklicuje na nova člena 72a in 72b Uredbe (EU) št. 575/2013), ter razume, da te predlagane spremembe ne preprečujejo tega, da bi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolnjevali z vlogami velikih vrednosti velikih podjetij s preostalo zapadlostjo najmanj enega leta na enak način kot po sedanjih ureditvah.

⁽⁶⁾ Glej člen 48(1) Direktive 2014/59/EU.

Evropske centralne banke (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ določa enoten okvir, ki se v Eurosistemu uporablja za finančno premoženje, ki se lahko predloži kot primerno zavarovanje pri teh poslih. Tržno finančno premoženje je primerno kot zavarovanje, če gre za dolžniške instrumente, ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določene v Smernici (EU) 2015/510 (ECB/2014/60). V skladu s členom 64 navedene smernice „primerni dolžniški instrumenti ne smejo dajati pravic do glavnice in/ali obresti, ki bi bile podrejene pravicam imetnikov drugih dolžniških instrumentov istega izdajatelja“ ⁽²⁾.

2.6 Tehnične pripombe in predlogi sprememb besedila

Kadar ECB priporoča, da se predlagana direktiva spremeni, so konkretni predlogi sprememb besedila s pripadajočimi pojasnili navedeni v ločenem tehničnem delovnem dokumentu. Tehnični delovni dokument je dostopen v angleščini na spletni strani ECB.

V Frankfurtu na Majni, 8. marca 2017

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Smernica Evropske centralne banke (EU) 2015/510 z dne 19. decembra 2014 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2014/60) (UL L 91, 2.4.2015, str. 3).

⁽²⁾ Glej zlasti odstavek 3.3 Mnenja CON/2016/7.